DALOLÓ TÁJAK — DALOLÓ NÉP

A burgenlandi Felsőpulya népzenei hagyományaiból

Felsőpulya, mai nevén Oberpullendorf, jóformán csak ebben az új, német nevében viseli egykori falujellegét. Néhány éve hivatalosan is város. Utcaképét meghatározó épületei, üzletei, fényes kirakatai már szinte semmit sem árulnak el arról, hogy valaha falu volt. De ha bemegyünk egy-egy zárt udvarára, ott még látunk régi színeket mezőgazdasági eszközökkel, s a ház udvari felének néhol még meglévő oszlopos tornácai is vallanak erről a kívülről már eltűnt falusi jellegről.

Népzenei hagyományait is hasonlóképpen belülről, az emberek emlékezetéből kell előkeresnünk. Igaz, Felsőpulya régen sem tartozott a hagyománytartó faluk közé, mert nemesi falu volt. A körülötte fekvő hercegi birtokok jobbágyfalvaiban jobban őrizték a hagyományokat. Jó fél évszázada meg azzal is változott hagyományaihoz való kapcsolódása, hogy országhatár került Felsőpulya és Nyugat-Dunántúl közé. Ez a tény egyrészt azt jelentette, hogy megszűnt régi népi életének folytonossága, elszakadt eddigi gyökereitől. Másrészt azonban az idegen nyelvi és kulturális körülmények közé való kerülése arra is késztette, hogy jobban ragaszkodjon mindahhoz, ami életéhez 1920 táján hozzátartozott. Így szinte konzerválódott tudatában az első világháború idejének nyugat-dunántúli népzenei hagyományanyaga is. Olyan dalokat is találhatunk még ezen a tájon, amilyenekkel Nyugat-Dunántúlon, főleg a század elején találkozhatott a gyűjtő. Rögzítésük ezért is fontos. De szükséges ezért is, mert Felsőpulya régi parasztí életmódjának felbomlásával, a teljes városiasodással ez a dallamkincs szájhagyomány útján tovább már nem tartható fenn. Írásos átadásával viszont segíthetjük azt a tudatos hagyományápolást, melynek igényét Felsőpulyán a közelmúltban alakult népi tánccsoport létrehívása is jelzi.

1977 májusában *Stephan Aumüller* professzor úr kalauzolásával jutottam el Felsőpulyára és gyűjthetten az alábbi népzenei anyagot.

Túlnyomó részük alkalomhoz kötött dal. Ez a jellemző általában Nyugat-Dunántúl északi részén, elsősorban a Kisalföldön is. Számban és jelentőségben is jóval kisebb az alkalomhoz nem kötött dalok rétege. Viszont ismét nagy számban találhatók a népies dalok. Tekintsük át mindegyik csoportot.

I. Alkalomhoz kötött dalok

Egy részük az emberi élet bizonyos szakaszaihoz kapcsolódik, más részük a naptári év ünnepeit követi. Az életszakaszokhoz kapcsolódó dalok közül már csak a gyermekkor mondókái, dalai fordulnak elő viszonylag nagy számban. Szöveg és dallam szempontjából nem jelentenek újabb típusokat a nyugat-dunántúli gyermekjátékok mellett. Sőt az országos anyag felől nézve is inkább a közismertekhez számítanak. Mégis vannak köztük olyan változatok, amelyek variálódásuk miatt némely részleteikben eltérnek tőlük. Ezért így, ezekben a változataikban burgenlandi jellegzetességnek tekinthetjük őket.

Dallamnélküli játékot hármat sikerült feljegyeznem. Két kiolvasót, s a párbeszédes ludas-játékot.

KIOLVASÓK:

Egyedem, begyedem tengertánc,
Hajdú sógor, mit kívánsz?
Nem kívánok egyebet,
Csak egy karéj kenyeret.

Nyúl, nyúl, nyomadék,
Bárány bőre bökedék.
Üsd ki, vesd ki, háromszázszor, hogy:
Te vagy ki! (Kolmann Margit, 1915)

Egyszer egy erdőben szarkák veszekedtek.
Szarka papné megtudta, szalma kardját kihúzta.
(Szi, szó szalmaszál, nádi, nádi Varga Pál.
Szittyem pompos, Tibié a lurkos!)
(Kolmann Margit, a zárójelbe tett kiegészítés a szigetközi Halásziból.)

LUDASJÁTÉK:

(A gyerekek kiolvasóval egy gazdasszonyt, s egy farkast választottak. A többiek voltak a libák, akik távolabb helyezkedtek el a gazdasszonytól. A gazdasszony és a libák így beszélgettek: — Gyertek haza libuskáim! — Nem merünk. — Miért? — Mer' a farkas a bokorban ül. — Mit csinál? — Mosdik. — Mibe? — Arany medencébe. — Mibe törülközik? — Cice farkába! (Erre a libák a gazdasszonyhoz futnak, s az oldalt ólálkodó farkas igyekszik minél többet megfogni a libákból. Amennyit tud, kiszakít a csapatból. Addig folytatják, míg a libák el nem fogynak.) *(Fehér Katalin, 1914.)*

A beszéd és a dallam határán áll az értelmetlen, jobban mondva latin beszédet utánozó szavakból álló Ántánténusz... kezdetű kiolvasó.

A 2. sz. dal *Katicabogár röppentő.* Dallama csak s—m hangokból áll. *Bud* néven szerepel benne a Katicabogár. Elnevezése a kisalföldi „Buda bácsi"-val rokon, illetve annak rövidebb változata. „A katicabogarat ide tettük a kezünkre — mondja *Dominkovics Ferencné* —, aztán vártuk, hogy merre megy." A repülés irányához fűződő hiedelem, mely szerint a kislányok abba az irányba fognak férjhezmenni, már nem ismeretes Felsőpulyán. Pedig nemcsak az egész magyar nyelvterületen, hanem még a bulgáriai törököknél is így tartják.

A *csigahívogató* csupán ijesztgeti, de összetöréssel nem fenyegeti a házából kibújni nem akaró csigát.

A *Csen, csen gyűrű* játéknál „összefogtuk a kezünket. Egyiknél volt a gyűrű. Egy kereste, kinél van. Ha eltalálta, helyet cseréltek. Ha nem, megint kiment, húnyni, és újra kereste" — mondja Dominkovics Ferencné.

A *Bujj, bujj zöld ág* játszása előtt kiolvasóval almát, körtét, azaz angyalt meg ördögöt választottak. Két gyerek összefogódzkodott, kaput tartott, a többiek meg oszlopba állva éneklés alatt áthaladtak a kapu alatt. Körbe mentek, s hogyha elfogytak, újra a kapu alá kerültek. Az utolsó hangnál a kaput lezárták. A gyerekek lecsapták a kezüket, s aki már nem tudott a kapu alatt átmenni, attól megkérdezték: — Melikhez mégy? Az almához vagy a körtéhez? Amelyiket választotta, ahhoz ment. Addig játszották, míg az oszlop el nem fogyott. Amelyik csapat nagyobb lett, az nyert.

A *Lánc, lánc, eszterlánc* játéknál körbe álltak, egymás kezét megfogták. A kör énekszóra forgott. Akinek a nevét énekelték, kifordult és úgy haladt körben. Mikor mindenki kifordult, tovább énekeltek, most már a név éneklésénél befelé fordultak.

A *Fehér liliomszálat* hasonlóan játszották, mint a Kisalföldön, kiolvasóval „fehér liliomszálat" választottak. A többi körbe állt, és egymás kezét fogva énekelt. A liliomszál az „ugorj a Dunába" résznél beugrott a körbe, s a dalt utánozó mozdulatokkal kísérte. A végén a körből választott valakit, „ameliknek a kötényébe megtörülközött. Akkor az lett a körbe."

A játékok dallamai a kisalföldi gyermekjáték dallamokkal rokonok. Dallammagvuk s—l—s—m vagy csak s—m. Kivétel nélkül s hangon kezdődnek. Az a m—r—d magvú dallamosság, mely Észak-Magyarország, általában a palócvidék gyermekjáték dalaira jellemző, itt teljesen ismeretlen. Ugyancsak nincs nyoma a Rábaközben gyakori hangközzsugorodás jelenségének sem, mikor a s—l—s—m dallam s-ből fölfelé lépő nagymásodja kismásoddá, lefelé lépő kisharmadja meg nagymásoddá szűkül, és létrejön egy mollos dallamosság (m—f—m—r).

Még a ma élő idősebbek fiatalsága idején élt Felsőpulyán a *legényavatás* szokása is. Dallam azonban már nem fűződött hozzá. Dominkovics Ferenc (sz. 1897) így emlékszik vissza rá. „Aki befizetett, azt avatták legénynek. Be kellett fizetni valami összeget, és akkor körösztapát választottak. Már én például tizenhat éves vótam, akkor már befizettem. Avatáskor a körösztapa verset is mondott. Arra nem emlékszem, meg nem is mondanám el, mert nem nyomdaképes. A körösztapa odaállította a legényt elejbe a kocsmába, osztán azt kérdezte tűle: — Legény akarsz lenny? — Az. — Akkor menj haza, húzd föl a legénycsizmákat! Akkor öszefogóztunk a körösztapával. Aztán ő ivott és a szájából képen spriccűt bennünket. Aztán azt mondta a körösztapa: — Ha lányhoz akarsz járni, akkor először szólsz a körösztapádnak, az majd elvégzi a dolgot, aztán jössz te!"

Az alkalomhoz kötött daloknak a gyermejátékdalok mellett legjelentősebb csoportját a *jeles napok dalai* jelentik. Szinte minden jelentősebb ünnep énekes (ritkáb-

Dallamtár

A, Alkalomhoz kötött dalok
II Gyermekjátékdalok

1) Kielvasó — Kolmann Margit (1915)

Án- trán- té- nusz, szó- ra-ka-té- nusz. Szó- ra- ka- ti- ki ta-ka o-la a- la

bambusz, nemvagyokén krampusz.

2) Dominkovics Ferencné (1909)

– Bud, Bud, ha- vá mégy! – Le- nek, fá- nek al- só- pu-la-i rét - nek.

3) Dominkovics Ferencné (1909)

Csi-ga- bi-ga gyere ki, ég a házad i-de-ki.
Ha nem hiszed, gyere ki, majd meglá-tod i-de-ki.

4) Kolmann Margit (1915)

Csöm csöm gyű- rű, a- rany- gyű- rű Itt csönog, itt pönog, itt add ki
Ná- lad ná- lad e- züst gyű- rű
Dominkovicsné szerint: Csen-csen gyűrű

5) Asszonyok és Dominkovics Ferencné külön is

Bujj, bujj zöld ág, zöld le-ve- lecs- ke, Nyitva van az a-ranyka-pu,

csókbujja-tok raj- ta Nyisd ki ró- zsám ka-pu-dat, ka-pu- dat.
Hagy jár- jam még vá- ro- dat, vá- ro- dat.

Van

Szita, szita pén- tek, szerelem csütör- tök, bab szer-da bab szer-da.

6) Asszonyok

Lánc, lánc eszte-lánc esztelánci ró- zsa, Rózsa volnék, selyem volnék, régis kifor- dul- nék.

Pénz volnék, pendülnék, karika volnék, gurulnék kökényszemű szépJuliska, forduljangyal mód-ra.

7) Dominkovics Ferencné Putz Paula (1909)

Fehér li- li- om- szál ugorj a Duná- ba, Támaszdmégmaga- dat két arany pá- cá- val.

Még is mosa- kad- jál, még is fé-sül-kad- jél, Valaki kö-tényébe még is tö-rül- köz- zél.

II. Jeles napok

8) Háromkirálozás ♩=80 — Dominkovics Ferenc (1897)

Há- rom ki- rá- lok nap-ján, Or- szá- gunk egy is- tá- p- ját, Di- csér- jük é-

ne-kek-kel. Vi-gadó-zó versekkel, Szép je-lés szép csillag, szép napunk tá mad.

Szép na-punk tá- mad.

2. Hol van a zsidók királya? Mert megjelent csillaga.
Betlenembe találják, Kis Jézuskát imádják
Szép jelés..

Paródia szöveg: (gyorsabban) ♩=104

Három királok napján, Összeveszett két cigány.
Egyik tennap, másik ma, Megfulladt a mácsikba.
Mert a mácsik zsiros vót, A cigány még torkos vót!
Szép jelés...

Balázsolás

♩=96 — Dominkovics Ferenc (1897)

Emlékezzünk, hogy ma vagyon Szent Balázsnaknap-ja, Mi-vel a mi deákságunk ünneplését tart- ja.

Kérjük a-ján-de- kát, ad-ja á ma- lasztjút. Tá vaztassa mindnyájunk torkunknak fájá- sát.

2.) Eljottunk mi énekelni, hogy valamit kapjunk, Jó asszonyunk adományából virágozzék nyársunk.
Annyi jót kívánunk, amitől jóllakunk. Házatokból seregestül szomszédba ballagunk.

3.) Illegeti fejébe a fejkötőt a Nani, Szeretné, ha őt táncolni elvinné valaki.
Nem törődik Ilona, bármi farsang volna, A farsangnak az utolján mégis asszony volna

4.) Tercsi, Zsuzsi, Julis, Örzse szerencsétek hátra, Meggyalázott benneteket a csábai bába.
De elkukorékolja a kovács kakasa, A ti szerencséteket a hosszú farsangba.

Pünkösdölés

Fehér Katalin (1914)

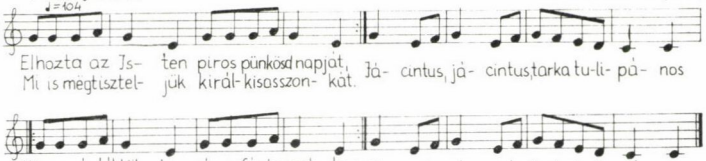

Lucázás

Dominkovics Ferenc (1897)

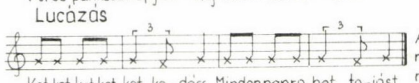

A disznó szalonnája ollan legyen mint a mestergérenda. Ollan hosszú kolbász legyen, mint a harangkötél!

Karácsonyi kántálás

Dominkovics Ferenc (1897)

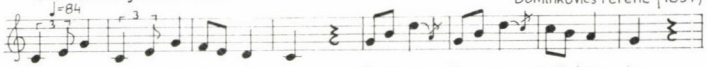

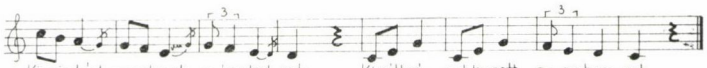

Dominkovics Ferenc (1897)

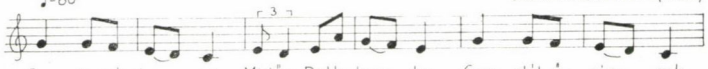

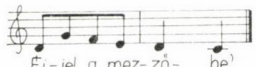

2.) Isten angyali jövének mellejek,
Nagy félelemmel telik meg ő szívek.

3.) Örömet mondok nektek, ne féljetek,
Mert ma született a ti üdvösségtek.

4.) Elindulának, és el is jutának.
Szűz Máriának jó napot mondának.

5.) Hol fekszik Jézus? Mondd meg a jászolba!
Kit betakartak mostan a pólába.

6.) Nem fekszik ágyba, sem fess palotába!
Hanem istálló szegény jászolában.

14.)

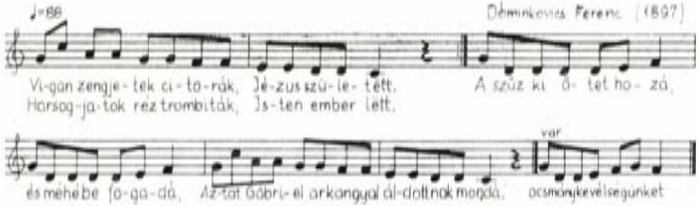

Dominkovics Ferenc (1897)

2. De mindenek teremtője jászolban fekszik.
Mindenek hatalmas úra jászolban nyugszik.
Ami kicsinységünket, ocsmány kevélségünket
Meggyalázzá és megvetí fásvénységünket.

3. Tehát pásztorok, szegények, most örüljetek.
Köztetek van a kis Jézus, most örvendjetek.
Mint udvarló szolgái, juhok, őrizik pásztori.
Nem e múlandó világnak földesúrai.

4. Cifra pompás palotákat ő megvetett.
Egy istállót választott ki abba született,
Mi se kívánjunk kincset, csak tiszta szívet, lelket,
Kívánja ő megadni az örök életet.

Ámmen

István napi köszöntő

15.)

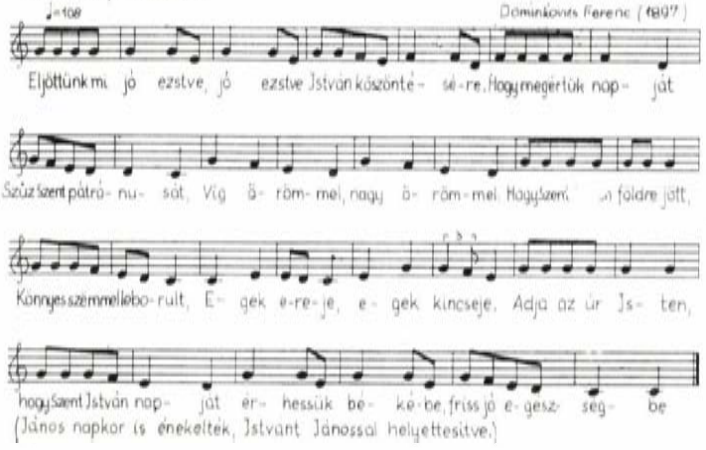

(János napkor is énekelték, Istvánt Jánossal helyettesítve.)

B. Alkalomhoz nem kötött dalok

16.) ♩=100 Fehér Katalin (1914)

Ki-nyi-lat-tak a meze-i vi-rá-gok. Férjhez mennek elő- lem a lea- nyok.

Nem is maradt a számomra még egysém, kit a szívem, drágabelegszívem szeret- ne.

2.) Ki-ki megyek az erdőre gyakorta. Virágokat szedék össze csokorba.
Az erdőbe' lehajtom a fejemet, Kit szerettem, már az enyém nem lehet.
/Alkalmazkodó ritmusban/

17.) ♩=92 Aumüller (Istvánné) Margit

Ezt a kislányt készítik a kocsi- ra. Onnnatmég a szép soproni templomba.

Gyöngykoszorú lehaj-lik a vállá-ra. Jaj Is-te-ném, el-múlik a lánysága.

2.) Arra kérem én a násznagy urakat:(hogy) Adják vissza mennyasszon koszorúmat.
Csak még egyszer hadd tegyem a fejemre, Hadd állhassak a lányok seregébe..

3.) Te már többé koszorúslány nem leszel.
Gyöngykoszorút a fejedre nem teszel.
Gyöngykoszorút a fejedre nem teszel,
Csak a násznak mutató társa leszel.

18.) ♩=96 Dominkovics Ferenc (1897)

Er-dő, erdő, de szép kerek er- dő. Barna legény benne a ke- rü- lő.

Én is voltam er-dő kerü- lő- je, Barna legény igaz szere- tő- je.

19.) ♩=80 Dominkovics Ferenc (1897)

Sír- hat, jajgathat az az é- desanya, Akinek a fi-a az Isten regruta.

var.

Lábát jobbbb

ban már ének nélküli) szokásai megtalálhatók a felsőpulyaiak emlékezetében. A második világháború óta azonban már megszűntek élő szokások lenni.

Újév reggelén elsősorban a fiúgyerekek jártak köszönteni. Bementek a házakhoz, verset mondtak s a háziaktól pénzt kaptak.

Ez újévnek reggelén
Hamar felkészültem én.
Felvettem az új ruhát,
Hoztam egy kis mondókát.

A beállott új évnek
Egészséget, örömet.
Éljenek sok esztendőt,
Késő díszes őszidőt.

„Ezt a felköszöntőt apámtól tanultam meg — mondja *Dominkovics Ferenc*. Elmentem néhány házhoz. Adtak pénzt. Akkoriban osztrák—magyar pénz vót a korona. Két korona vót egy forint, tíz krajcár meg egy „hatos". Ezért lehetett akkor kapni öt zsömlét. Egy liter bor vót egy korona. Örütünk a pénznek, mert pénz szűkibe vótunk mindig."

Január hatodikán Felsőpulyán is jártak a *háromkirályok*. Kiugratós csillagot vittek magukkal. Éneklés végén ajándékot, pénzt, sokszor azonban csak aszalt gyümölcsöt vagy diót kaptak. Éneklés végén kiugratták a csillagot. A háromkirályok énekéhez parodia szöveg is kapcsolódott. Pontosan így énekelték Rábapatonán is. (Rábapatona hagyományiaból Győr, 1973. 62. old.). Régi hagyományai vannak Nyugat-Dunántúlon a parodia szövegnek. Egy múlt század eleji kéziratos győri daloskönyvben: Különféle mulattató dalok, melyek összveirattak Győrött 1836., már négy versszakos háromkirályozó parodia szöveg található (magántulajdon, közölve Rábapatona hagyományaiból 60—61. oldal).

Február 3-án a nagyobb fiúk csoportosan jártak *balázsolni*. Vezetőjük a „püspök" volt. Dominkovics Ferenc így emlékszik a balázsolásra: „Bementünk a szobába. Hoztak mindjárt székeket. Középre ült a püspök, mi meg körös-körül ültünk, aztán úgy énekütünk. A nevezett püspöknek, aki velünk jött, egy imakönyv vót a kezibe. Míg énekütünk, a fejit a könyvbe hajtva imádkozott. „Volt még egy szövege a balázsoló éneknek, melyet farsang végén énekeltek, de ennek már csak egy sorára emlékezett Dominkovics bácsi. „Húzták-vonták a törzsököt a pulai uccán..." Ezt csak akkor mondták, ha nem volt „nősülés" azon a farsangon. Ilyenkor hoztak egy törzsököt (fatuskót). „Felvirágozták. Az vót a menyasszony Osztán végighúzták az uccán."

A *húsvéthoz* semmiféle szokás nem kapcsolódott. Még öntözés sem volt.

Pünkösdkor a „kiskirálnéval" járták a házakat a leányok. Ez a szokás szűnhetett meg legkorábban. Csak a dalára emlékeztek töredékesen, a körülményeire már nem. Dallama a Sopron megyei pünkösdölőkkel rokon. (Magyar Népzene Tára II. 174. sz. Lukácsháza, Sopron m.).

A *Lucázás* félig énekelt, félig mondott szövegére már csak töredékesen emlékszik Dominkovics Ferenc. A szokásnak is csak a bőségvarázsló jellege maradt meg.

Karácsonykor a gyerekek kántálni jártak. „Este (24-én), mikor besötétedett, akkor indultam el kántálni — emlékszik Dominkovics Ferenc. Magam, egyedül mentem kántálni. Gondoltam magamba', ha egyedül vagyok, jobban adnak, vagy többet adnak. Nem köll osztozkodni. Úgy is vót. Elmentem, és annyi pénzt összehoztam! Egy ollan kis ruhazacskót varrt édesanyám, osztán abba raktam bele. Hazajöttem, kitőtöttem az asztalra. Ollan örömbe vótam, hogy nem is tudom megmondani! Kántáláskor persze csak némel helen adtak pénzt. Legtöbb helen csak aszalt gyümölcsöt, szilvát, aszalt körtét, diót, illesmit adtak." A kántálók nem mentek be a házba, csak az ajtó előtt álltak meg, és ott énekeltek.

Míg a felsőpulyai énekesek előadásából világi dalok éneklése közben a díszítő hangok, melizmák már teljesen eltűntek, a kántáláskor énekelt karácsonyi énekeken megmaradtak. Ezért közlöm a különben közismert Pásztorok, pásztorok kezdetű éneket. A Csordapásztorok Felsőpulyán használatos dallamának rokonát Komárom megyében is meg lehet találni. (M. N. T. II. 425.)

Renkívül érdekes és értékes a *Vígan zengjetek citorák* kezdetű karácsonyi ének. A dallam első feljegyzését a XVII. századi Vietórisz-kódexben találjuk, Ritka kertben találsz télben kinyílt virágot kezdetű világi szöveggel. Tulajdonképpen ez az első ismert följegyzése az új stílusú (A A B A formájú) magyar népdalnak. Sokoróalján ma is van világi szövegű, élő változata. Ezen a tájon lakodalmi vacsora alatt éneklik. A felsőpulyai változatnak szövegileg legközelebbi rokonát Pozsonycsákányról (régi Pozsony megye) jegyezte le 1902-ben *Fölöpp Gyula* (M. N. T. II. 637), és Mezőkövesden 1938-ban *Volly István* (M. N. T. II. 646). Dallamához viszont legjobban hasonlít *Kodály Zoltán* lejegyzése Túrricséről, 1921-ből (M. N. T. II. 642). De van változata Csongrád, Pest, Baranya és Somogy megyében is. A múlt év júliusában pedig a sziget-

közi Halásziban vettem fel egy érdekes, ötsorossá alakult és másik négysoros dallammal refrénszerűen kiegészült változatát

Zsengetyüre-bengetyüre Jézus született,
Harsogjatok dob, trombiták, Isten ember lett...

kezdettel.

Ez a sokféle változat és a nagy földrajzi elterjedtség is mutatja, hogy milyen mélyen gyökerezik ez a dallam népünk tudatában.

A jelesnapi dalok sorát a szép *István napi köszöntő* zárja. Szokták János napkor is énekelni, ilyenkor a szövegben természetesen Jánost mondanak. Rokon változatát Zala megyéből ismerjük (M. N. T. II. 924) Ez a felsőpulyai változat azért érdekes, mert eltér a szokásosabb négysoros strófaszerkezettől, és inkább a gyermekjátékdalaink, regösénekeink ütempáros szerkezetét, dallamépítkezését követi.

II. Alkalomhoz nem kötött dalok

Ezekből a dalokból jóval kevesebbet találhatunk Felsőpulyán, mint az alkalomhoz kötöttekből. Régi stílusú már nincs is közöttük. Egytől egyig feszes ritmusú, giusto dallamok. A parlando előadásmódúak teljesen feledésbe merültek. Ez a jelenség különben már a Rábaközben is gyakori.

Szép változat a *Jaj de sokat arattam a nyáron.* Érdekessége, hogy a határainkon belül elterjedt eol hangsorú dallam itt mixolyd jelleget kap. Zárlatában nem kis terccel esik mollos jelleggel a záróhangra, hanem lefelé eső kvarttal érkezik meg a dúros záróhangra. Érdekes jelenség, hogy már a Kisalföldön, főleg Rábaközben is nagyobb a dúrjellegű dallamok aránya, mint pl. Észak-Magyarországon vagy az Alföldön. *Ha kimegyek* kezdetű katonadal harmadik során már érezhető a nyugati moll dallamossági hatása is.

Népies dalok elég nagy számban találhatók Felsőpulyán. Közülük kettőt közlök. Az *Ellőtték a jobb karomat* kezdetűt azért, mert harmadik sora eltér a közismert formától. A népdalszerűbb, lefelé lépő kvart helyett vezető hangot (felemelt hetedik fokot) használ Dominkovics Ferenc változata. Ez is a moll dallamosság hatásának tulajdonítható.

A *Gazda leszek, telkes gazda* kezdetű azért érdemel figyelmet, mert a Magasan repül a daru, szépen szól... variánsa, egészen más szöveggel. „Én úgy tudom, hogy a dallamát Liszt Ferenc költötte" — mondja Dominkovics bácsi. Az a tény, hogy ezt Liszt Ferenc szülőfalujának közelében vallja, azt mutatja, hogy a nagy magyar zeneszerzőt itt a burgenlandi nép is a szívébe fogadta, számon tartja és becsüli, még ha minden ismerete nem is pontos róla. A dallamot ugyanis nem Liszt Ferenc költötte, de feldolgozta híres XIV. Magyar rapszódiájában.

A Felsőpulyán talált, alkalomhoz nem kötött dalok szövegtartalmuk szempontjából szerelmi, katona és paraszti munkáról szóló dalokra oszthatók. A különböző csoportok arányosan oszlanak meg. Nincs túlnyomó többségben a szerelmi líra.

A kép, amit rövid gyűjtés után rajzolhattam egy burgenlandi helység népzenei hagyományairól, egyáltalán nem teljes. Mégis ad némi betekintést egy tőlünk elszakadt magyar népközösség dalkincsének utolsó maradványairól, mely töredékes voltában is értékes, és méltó arra, hogy megőrizzük.

Barsi Ernő